

дѣтъ: и прослававаха Бога Израїлева.

32 И като повыка Исусъ оученицѣмъ те си, рече ѣмъ: жаль ми е за тоа народъ, защото три дни вече каквѣ сѣдѣтъ тѣка при мене. и нематъ що да ядатъ: а нещѣ ми се да ги прѣстнемъ гладны, да некъ ѡслабѣли на пѣтатъ.

33 И рекоха мѣ оученицѣмъ те: ѡ гдѣ да ни дойдатъ толково хлѣбковѣхъ прѣстѣна та, што да се насыти толко народъ;

34 И рече ѣмъ Исусъ: колко хлѣбковѣ имате; а они мѣ рекоха: седмь, и малко рѣшницѣ.

35 И заповѣда на народѣмъ да насѣдатъ по землѣ та.

36 И като земѣ седмь тѣ хлѣбковѣ, и рѣшкѣ те, въздаде хвалѣ, и преломѣ, и даде на оученицѣмъ те си: а оученицѣмъ те на народѣмъ.

37 И ядохѣ сички те, и насытихасѣ: и собраха ѡстанѣли те комѣты, седмь кошницѣмъ пѣлны.

38 И онѣа, што ядохѣ, бѣха чѣтыри хлѣды мѣжѣ, ѡсвѣнь женѣ, и дѣца.

39 И като ѡпрѣстна народѣмъ те, блѣзе въ гемѣа та: и ѡидѣ въ Магдалински те сѣнорѣ.

ГЛАВА 31.

И дойдѣха при него Фарисѣи те и саддукѣи те, които го искѣшаваха, и искаха ѡ него да ѣмъ покаже знаменѣ ѡ нево то.

2 И Исусъ ѡговорѣ, и рече ѣмъ: когѣто мрѣкнѣва, говорѣте, гласно ще да бѣде: защото се червенѣе нево то.

3 И во оутрина (говорѣте) днесъ ще да е зима, защото се червенѣе и заблѣчва нево то. Лицѣмѣри, лице то на нево то знѣете да разсѣждѣвате, а знаменѣа та на-временѣа та не можете да разсѣдите;

4 Рѣдъ лѣкавыи и прелюбодѣйныи знаменѣе траси, и знаменѣе не ще да мѣ се даде, токмѣ знаменѣе то на-Іѡна прорѣка. и ѡставѣ ги и ѡидѣ си.

5 И като заминаха оученицѣмъ те мѣ одонѣмъ, забравѣха да зѣмѣтъ хлѣбковѣ.

6 И Исусъ ѣмъ рече: глѣдайте хѣбавѣ, и чѣбайтесѣ ѡ квасѣтъ Фарисѣйкѣи и саддукѣйкѣи.

7 И они размышлаваха въ себѣси, и говорѣха: че хлѣбковѣ не зѣхмѣ.

8 И като раздѣмѣ това Исусъ, рече ѣмъ: зачѣо мысли-те въ себѣ си, ѡ малѣмѣри, че нестѣ земѣли хлѣбковѣ;

9 Іѡще ли не раздѣмѣвате,